

У розрізі попередників максимальна урожайність зерна пшениці озимої формувалася при розміщенні культури по чорному пару – 24,3 ц/га, що на 40 % більше, ніж по стерні та на 80 % більше, ніж по соняшнику (середнє по сортах та фонах мінерального живлення).

Сорт Куяльник виявився найбільш чутливим до поліпшення умов мінерального живлення, збільшення його врожайності становило 7,7-11,4 ц/га залежно від попередника та дози удобрення. Найбільшою пластичністю володіє сорт Ювілейна 100, який навіть при розміщенні по гірших попередниках та без добрив найменше знижує врожайність зерна.

Висновки. Таким чином, дворічні дані досліду вказали нам на різні особливості сортів пшеници озимої при вирощуванні їх на різних фонах удобрень та по різних попередниках. Високою продуктивністю в умовах південного Степу на інтенсивному фоні характеризуються сорти Куяльник та Косовиця, вирощування їх дозволяє отримувати на 20-47 % більшу врожайність порівняно з іншими сортами у контрасті з вологозабезпеченістю роки. При цьому ми пересвідчилися, що основою формування урожайності пшеници озимої є поєднання біологічного потенціалу сорту шляхом оптимізації прийомів агротехніки (таких як попередник та система удобрення). Так, найбільша врожайність сортів забезпечується при розміщенні пшеници по чорному пару, внесення восени під культивациєю N₃₀P₆₀, у період відновлення весняної вегетації N₆₀ поверхневим та у період виходу в трубку N₂₀ прикореневим способами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Компанець Н. Україна должна кормить население планеты вирощивая 80-90 млн. тонн валового зерна. / Н. Компанец // Зерно. – № 6. – 2007. – С. 120-123.
2. Алиев А.М. Интенсивная технология озимой пшеницы / А.М. Алиев, В.А. Куприянов, А.Ф. Калинушкина // Химия в сельском хозяйстве. – 1987. – №9.-С. 13-15.
3. Берестов И.И. Оправданы ли «расчётные» нормы удобрений? / И.И. Берестов, Н.Н. Безлюдный, В.А. Столепенко // Земледелие. – 1992. – №4. – С. 17-18.
4. Васютин М.М. Влияние НРК на урожайность озимой пшеницы / М.М. Васютин, Т.А. Рутор, М.И. Домченко // Земледелие. – 1994. – №5. – С. 30-31.
5. Жигулёв А.К. Влияние некорневых подкормок азотными удобрениями на урожай и качество зерна озимой пшеницы / А.К. Жигулёв // Агрохимия. – 1992. – №3.- С. 3-9.
6. Остапенко Н.В. Роль дробного внесения азотных удобрений и предшественника в формировании урожая зерна озимой пшеницы / Н.В. Остапенко, Н.Т. Ниловская // Агрохимия. – 1994. – №1. – С. 11-15.
7. Campbell C.A. Effect of rate, timing and placement of N fertilizer on winter wheat grown on a brown chernozem / C.A. Campbell, J.G. McLeod, F. Selles, F.B. Dyck, C. Vera, D.B. Fowler // Can. J. Plant Sci. – № 70. – 1990. – Р. 151-162.
8. Урожай и качество зерна озимой пшеницы на д.п. суглинистых почвах при азотных подкормках / А.Т. Тищенко, В.П. Золотарев, Г.И. Ваулина и др. // Бюлл. ВІУА. – 1990. – № 95. – С.9-11.
9. Годулян И.С. Озимая пшеница в севообороте / И.С. Годулян. – Днепропетровск: Промінь. – 1974. – 175 с.
10. Жемела Г.П. Агротехнічні основи підвищення якості зерна / Г.П. Жемела, А.Г. Мусатов. – К.: Урожай, 1989. – 160 с.
11. Носов П.В. Оптимизация минерального питания озимой пшеници в условиях типичных малогумусных сверхмощных черноземов // Носов П.В., Громова Л.И., Бобрышева Л.И., Резниченко А.Г. // Сб. научн. тр. Оптимизация системы удобрения с.-х. культур. – Краснодар: КГАУ, 1992. – Вып.325 (353). – С.4-11.
12. Попов С. Урожайність та якість зерна пшеници озимої залежно від попередників та системи удобрення в зоні східного Лісостепу / С. Попов // Вісник Львівського національного аграрного університету. – Серія Агрономія. – №14 (2). – 2010.– С. 63-67.
13. Середа І.І. Особливості технології вирощування пшеници озимої по непарових попередниках в умовах північного Степу України / І.І. Середа // Бюл. Ін-ту зерн. госп-ва УААН. – Дніпропетровськ, 2009. – № 36. – С. 32-35.
14. Нетіс І.Т. Вплив добрив і захисту рослин на врожай і якість зерна пшеници озимої / Нетіс І.Т., Сергєєв Л.А. // Таврійський науковий вісник. – №63. – 2009. – С. 24-32.

УДК 632:633.34:631.6

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАХИСТУ ЗРОШУВАНИХ ПОСІВІВ СОЇ ВІД ЛИСТОГРИЗУЧИХ СОВОК

О.Д. ШЕЛУДЬКО – кандидат біол. наук, с.н.с.
О.Є. МАРКОВСЬКА – кандидат с-г. наук, доцент
Херсонський державний аграрний університет
Є.В. РЕПІЛЄВСЬКИЙ – кандидат екон. наук,
ДПДГ «Каховське»

Постановка проблеми. Соя – цінна зернобобова і технічна культура, посівні площи якої в Україні в останні роки перевищують 1 млн. га. В її насінні міститься 38-42% білка, 18-25% олії, багато вітамінів, мінеральних речовин та біологічно активних компонентів. Білок сої в групі зернобобових культур є найбільш повноцінним і містить всі амінокислоти [1, 2, 3]. Крім того, соя за допомогою бульбочкових бактерій фіксує атмосферний азот, збагачуючи ним ґрунт. Завдяки цій особливості соя є цінним попередником під основні сільськогосподарські культури [4, 5, 6].

Досвід багатьох господарств переконливо свідчить, що одержання високих врожаїв сої можливе лише за оптимальних умов вирощування [5, 6, 7]. У зв'язку з тим, що попит на зерно сої постійно підвищується, колективні та фермерські господарства з

кожним роком розширяють посівні площи під нею, нерідко порушуючи науково-обґрунтовану сівозміну.

В таких господарствах сою вирощують на одному полі декілька років поспіль, а насиченість сівозміни культурою перевищує 60%, що сприяє істотному розмноженню шкідливих комах, грибних та бактеріальних хвороб.

Стан вивчення проблеми. З фітофагів зрошуваючим посівам сої в останні роки серйозну небезпеку становить комплекс листогризучих совок.

При нехтуванні засобами захисту та несвоєчесному застосуванні інсектицидів втрати врожаю зерна від них досягають 30%.

З метою оптимізації фіtosанітарного стану посівів сої впродовж вегетаційного періоду виробничіники застосовують різні інсектициди та їх бакові суміші. У зв'язку з формуванням резистентних популя-

цій шкідників не завжди вдається надійно захистити культуру від цих небезпечних фітофагів.

Для захисту посівів сої від листогризучих совок у «Переліку пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні» на сьогоднішній день пропонується чотири препарати (Борей, к.с.; Деціс Ф-Люкс, к.е.; Драгун, к.е.; Золон 35, к.е.) [9].

Враховуючи швидку пристосованість фітофагів до хімічних препаратів, необхідно проводити інтенсивні пошуки нових форм інсектицидів, які б надійно захищали посіви сої від цих небезпечних шкідників. У зв'язку з цим, пошук нових прийомів засобів захисту посівів сої від листогризучих совок є важливим фактором збереження врожаю зерна та його якості на зрошуваних землях Південного Степу України.

Мета, завдання і методика дослідження. Дослідження проводили у 2010-2012 р.р. на дослідному полі державного підприємства «Дослідне господарство Каховське» Каховського району Херсонської області на зрошуваних посівах сої сорту Даная. Метою досліджень було вивчення видового складу листогризучих совок та інсектицидів для захисту посівів сої від них. Ґрунт дослідного поля – чернозем південний середньосуглинковий з вмістом гумусу 2,7%. Попередник – пшениця озима.

Агротехніка вирощування сої загальновизнана для зрошуваних земель. Поливи проводили за допомогою дощувальних машин «Фрегат». Зрошувальна норма залежала від умов вологозабезпеченості року і становила від 3500 до 3700 м³/га.

Схема досліду по вивчення ефективності інсектицидів з різними діючими речовинами включала наступні варіанти:

- 1) Контроль (без хімічного захисту);
- 2) Кораген 20, к.с. – 0,15л/га;
- 3) Драгун, к. е. – 1,2л/га;
- 4) Золон 35, к. е. – 2,5л/га;
- 5) Борей, к. с. – 0,14л/га.

Площа дослідних ділянок – 30м², розміщення рендомізоване, повторність чотирикратна. Хімічні обробки проводили ранцевим обприскувачем «Тітан-14». Час проведення хімічних обробок – закінчення льоту метеликів і кладки яєць самками та масове відродження гусениць першого віку.

Результати досліджень. Спостереженнями за розвитком листогризучих совок на зрошуваній сої південного степу України виявлено такі види: бавовникові (Helicoverpa armigera F.), люцернові (Chloridea viriplaca Hfn.), совка гамма (Autographa gamma L.), капустяна (Mamestra brassicae L.) і с-чорна (Xestia c-nigrum L.). Домінуючим серед них були перші три види совок (відповідно 42,3; 30,6 і 19,7%). Впродовж вегетаційного періоду сої ці шкідники розвивались в двох-трьох генераціях.

Метеорологічні умови вегетаційного періоду зрошуваних посівів сої у 2010-2012 р.р. були сприятливими для розвитку і розмноження комплексу совок (бавовникові, люцернові, совка гамма, капустяна, с-чорна). Температура під час проведення обприскування дослідних ділянок складала 19,2-20,3°C, відносна вологість повітря 53-56%, швидкість вітру – 0,3-0,5 м/с. На четвертий день після хімічної обробки проведено вегетаційні поливи поливною нормою 350-400 м³/га.

Чисельність комплексу листогризучих совок перед закладанням досліду становила 7,2-10,3 екземплярів на 1 м², які пошкодили 3-4% рослин в слабкому ступені.

На сьомий день після хімічної обробки ефективність відмінених препаратів становила, відповідно, 98,7; 93,6; 86,5 і 83,0, на 14-й день – 94,0; 91,2; 80,9 і 78,7. На 30-й день після застосування Корагену 20, к. с. і Борея, к. с. чисельність гусениць совок зменшилась на 90,7% і 77,2%. У варіантах Золону 35, к. е. і Драгуна, к. е. ефективність захисту була нижча, відповідно, на 34,4 і 40,5% (табл.1).

На сьомий день після хімічної обробки ефективність відмінених препаратів становила, відповідно, 98,7; 93,6; 86,5 і 83,0, на 14-й день – 94,0; 91,2; 80,9 і 78,7. На 30-й день після застосування Корагену 20, к. с. і Борея, к. с. чисельність гусениць совок зменшилась на 90,7% і 77,2%. У варіантах Золону 35, к. е. і Драгуна, к. е. ефективність захисту була нижча, відповідно, на 34,4 і 40,5%.

Спостереження за дією інсектицидів на розвиток листогризучих совок свідчать, що Кораген 20, к. с. та Борей, к. с. впродовж місяця ефективно контролювали чисельність гусениць совки гамма, бавовникові, люцернові, капустяної та с-чорної на всіх стадіях розвитку, тобто як молодшого так і старшого віку. У варіантах Золону і Драгуна строк ефективності дії препаратів вдвічі менший.

Таблиця 1 – Ефективність інсектицидів проти комплексу листогризучих совок (ДП ДГ «Каховське», середнє 2010-2012 рр.)

№ п/п	Варіант	Чисельність гусениць перед обробкою, екз./м ²	Ефективність захисту після обробки, %			
			на 3-й день	на 7-й день	на 14-й день	на 30-й день
1	Контроль (без хімічного захисту)	9,6	0	0	0	0
2	Кораген 20 к.с., 0,15 л/га	8,9	100,0	98,7	94,0	90,7
3	Драгун, к.е., 1,2 л/га	7,2	85,2	83,0	78,7	50,2
4	Золон 35 к.е., 2,5 л/га	10,3	90,3	86,5	80,9	56,3
5	Борей, к.с., 0,14 л/га	8,7	96,4	93,6	91,2	77,2
6	HIP ₀₅	0,63	3,42	2,98	2,73	2,66

Спостереження за розвитком рослин сої після обприскування їх досліджуваними інсектицидами показало, що вони не мали негативного впливу на рослини (фітотоксичність не виявлена).

Пошкодженість рослин гусеницями листогризучих совок у контрольному варіанті через місяць після закладки досліду зросла з 3,0 до 41,9% в середньому і сильному ступенях. При застосуванні Корагену 20, к. с. і Борей, к. с. було пошкоджено 7,8 і 9,7% рослин у слабкому ступені; у варіантах інсектицидів Золон 35, к. е. і Драгун, к. е., відповідно, 15,6 і 18,9% рослин у слабкому та середньому ступенях. В роки досліджень фітотоксичності (негативного впливу) на рослини сої досліджувані інсектициди не мали.

Аналіз даних урожайності сої сорту Даная на дослідних ділянках показав, що найвищі показники (4,02 т/га за 2010-2012 рр.) одержано у варіанті Корагену 20, к. с. з нормою витрати препарату 0,15 л/га та Борей, к. с. (0,14 л/га), де збережено від втрат 0,73 і 0,65 т/га зерна. Застосування інсектицидів Золон 35, к. е. (2,5 л/га) і Драгун, к. е. (1,2 л/га) сприяло збереженню від втрат, відповідно, 0,52 і 0,45 т/га зерна.

Істотне покращання фіtosанітарного стану за- безпечив інсектицид Кораген 20, к. с. при захисті сої (сорт Даная) від комплексу листогризучих совок та лучного метелика у виробничих умовах ДП ДГ «Каховське» Каховського р-ну і ТОВ «Лана-Подове-1» Новотроїцького району Херсонської області у 2012 р. на площині 650 і 590 га.

Одноразове застосування Корагену 20, к. с. в обох господарствах з нормою витрати 0,15 л/га сприяло зменшенню чисельності фітофагів на 93,2-95,0% та збереженню від втрат, відповідно, 0,67 і 0,63 т/га зерна за врожайності 4,0 і 3,7 т/га.

Високу ефективність захисту зрошуваних посівів сої (сорт Величава) від листогризучих шкідників одержано у 2012 р. в ТОВ «Ужба» Новотроїцького району Херсонської області. Ефективність захисту посівів від комплексу листогризучих совок та лучного метелика перевищила 90%, що сприяло одержанню врожайності зерна 3,50 т/га на площині 460 га.

Висновки:

1. Серед нових високоефективних інсектицидів для захисту посівів сої від комплексу листогризучих совок перспективними препаратами є Кораген 20, к. с. з нормою витрати 0,15 л/га і Борей, к. с. (0,14 л/га), які надійно контролюють чисельність фітофагів та істотно зменшують їх шкодочинність. В роки досліджень (2010-2012 рр.) фітотоксичності інсектицидів на рослинах не відмічено.

2. Одноразове застосування Корагену 20, к. с. з нормою витрати 0,15 л/га у виробничому досліді ДП

ДГ «Каховське» Каховського району і ТОВ «Лана-Подове-1» Новотроїцького району Херсонської області у 2012р. сприяло зменшенню чисельності фітофагів на 93,2-95,0% та збереженню від втрат, відповідно, 0,67 і 0,63 т/га сої за врожайності 4,0 і 3,7 т/га.

3. Захист посівів сої від листогризучих совок та лучного метелика у ТОВ «Ужба» Новотроїцького району Херсонської області у 2012 році сприяв оптимізації фіtosанітарного стану та одержанню врожайності зерна 3,52 т/га.

4. Широке використання інсектицидів Кораген 20, к. с. і Борей, к. с. в колективних і фермерських господарствах України дозволить надійно захистити посіви сої від комплексу листогризучих совок та лучного метелика, що сприятиме збереженню вирощеного врожаю від втрат та істотному збільшенню зернового виробництва зерна.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Адамень Ф.Ф., Сичкарь В.И., Письменов В.Н., Шерстобитов В.В. Соя: промышленная переработка, кормовые добавки, продукты питания. – К.: Норапринт, 1999. – 332 с.
2. Алёнов Н.И. Увеличение производства белка – важная народнохозяйственная задача // Зерновые и масличные культуры. – 1968. – №1. – С. 32-34.
3. Бабич А.О. Проблема белка: сучасний стан, перспективи виробництва і використання сої // Корми і кормовиробництво. – 1992. – с.3-7.
4. Бабич А., Колесник С., Побережна А., Семцов А. Розміщення посівів і технологія вирощування сої на Україні // Пропозиція. – 2000. – №5. С. 38-40.
5. Снеговой В.С., Малярчук Н.П., Рыщук Е.Н. Выращивание сои на юге Украины // Методические рекомендации. – Херсон: Айлант. 2003. – 20 с.
6. Адамень Ф.Ф., Вергунов А.В., Лазер П.Н., Вергунова И.Н. Агробиологические особенности возделывания сои в Украине. – К.: Аграрна наука, 2006. – 456 с.
7. Вожегова Р.А., Клубук В.В., Заєць С.О. та ін. Агротехнічні основи формування продуктивності сої на зрошуваних землях // Науково-методичні рекомендації. – Херсон, Айлант. 2012. – 27 с.
8. Писаренко П.В., Репілевський Є.В. Режими зрошення сої у Південному Степу України // Пропозиція. – 2012. – №6. С. 60-62.
9. Перелік пестицидів і агрохімікатів, дозволених до випробування в Україні. – К.: Юнівест Медіа, 2012. – 831 с.
10. Доспехов Б.А. Методика полевого опыта. – М.: Колос, 1973. – 332 с.
11. Омелюта В.П., Григорович І.В., Чабан В.С. та ін. Облік шкідників і хвороб сільськогосподарських культур. – К.: Урожай, 1986. – с. 78-81.
12. Трибель С.О., Сігарьова Д.Д., Секун М.М., Іващенко О.О. та ін. Методики випробування і застосування пестицидів. – К.: Світ, 2001. – 448 с.